

i Ze sborových akcí

Út	29. 10.	14:30	setkání seniorů
Út	29. 10.	19:30	náboženství pro dospělé
Ne	3. 11.	9:30	bohoslužby (Zdeněk Šorm)
Po	4. 11.	19:00	Promítání filmu Dil Lejlá z produkce Jeden svět (Promítej i ty), promítá Jana Melicharová
Út	5. 11.	14:30	koncert pro starší věkem
Út	5. 11.	16:30	křesťanská služba
Čt	7. 11.	18:15	učitelé nedělní školy
Ne	10. 11.	9:30	bohoslužby - konfirmační slavnost s Večeří Páně (Z. Šorm)
Po	11. 11.	19:00	schůzka hospodářské komise
Út	12. 11.	14:30	setkání starších věkem
Čt	14. 11.	19:00	schůze staršovstva
Ne	17. 11.	9:30	bohoslužby (Zdeněk Šorm)
Út	19. 11.	14:30	setkání starších věkem
Čt	21. 11.	19:00	Benefiční koncert pro Vítěček a Berkat, Mikael Ericsson a Daniel Jun
Ne	24. 11.	9:30	bohoslužby (Zdeněk Šorm)
Út	26. 11.	14:30	setkání starších věkem
Út	26. 11.	19:30	náboženství pro dospělé

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangelnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Obsah

Den odpočinku	2
Podpora pro Berkat a Vítěček	4
Nakresli mi Bibli	8
Závěr bohoslužeb – postludium	9
Pozvánka na promítání	9
Zprávy ze staršovstva 12. 10. 2019	10

Den odpočinku

Kázání Zdeňka Šorma

Čtení: Genesis 1,1 – 2,3

Text: Exodus 20,8 – 11

Bratři a sestry, jen si představte, jak otřesně fádni, jednotvárný a ubíjející by byl život, kdyby neexistoval den odpočinku; kdybychom pracovali bez ustání, den co den, bez pauzy, pořád. To by bylo naprosto nelidské. Volný den je nádhera, krása, radost, požehnání, která dává životu lidský rozměr. A právě tenhle dar desatero připomíná, aby nám byl svatý. Den, kdy Hospodin přestal konat veškeré své dílo a odpočinul. Proto ho nebudeš rušit – ani ty, ani tvé děti, ani tvůj dobytek a přichozí. Když Bůh odpočívá, ruší jenom hovada.

Bible na mnoha místech jistě připomíná také práci a píli jako předpoklad nezávislosti, svobody a štedrosti, ale těch deset základních slov k životu zdůrazňuje, že je s ní také třeba někdy přestat a nedělat nic. Hospodin to má za tak důležité, že to rozvádí vůbec nejpodrobněji. Čtvrté přikázání je ze všech nejdelší. Nezapomeň na to. Pamatuj na den odpočinku.

Možná vás napadne, je-li vůbec třeba k tomu vybízet? Kdo z nás by si nechtěl odpočinout? Kdo po tom netouží? Kdo by si rád nedal pauzu?

Jenomže ona ta otázka asi stojí jinak: Umíme to? Kdo z nás to skutečně dovede? Nestydíme se spíš za nicnedělání? Nebojíme se k němu přiznat? Neujišťujeme se stále tím, že jsme pořád zaměstnaní a že na nic nemáme čas, jak a že jsme stále ještě důležití? Nejsme nesví z toho, když nemáme nic na práci? Ne-

připadáme si zbyteční? A když už máme volno, neštveme se zase, abychom ho využili? Nepřipadá nám, že když nevyrazíme na kolo, na výlet, na chatu, na koncert nebo na zahrádku, nebo když něco doma neuděláme a nespravíme, že ten čas promarníme? A když už přece jenom odpočíváme, tak proč? No, abychom načerpali nové síly. Bez odpočinku pracovat nejde. Cílem je zase práce. Odfrkujeme, abychom byli výkonnější. Ale co když už ten odpočinek k regeneraci nestačí? Má pak nějaký smysl? A má pak smysl ten život, který už výkonnější nebude? Co potom ti, kdo produktivní být nemohou – nemocní, neschopní, postižení, staří? Je-li odpočinek jenom předpoklad lepší výkonnosti a produktivity, je to stejně nelidské, jako kdyby vůbec žádný nebyl.

Jenomže pomůže něčemu, když přijmeme odpočinek jako příkaz? Výsledek dobře ilustrují evangelia. Nejvíce sporů měl Ježíš právě se zastánci dne odpočinku, kteří tak přikázání pochopili. Snad na ničem jiném než na odpočinku není ta deformace tak patrná. Z daru se staly břemeno a bič, z ohledu na druhé, naprostá bezohlednost, z milosrdenství jen živná půda pro tvrdost srdce. A jak ukazuje historie křesťanství, my na tom nejsme o nic lépe než Ježíšovi současníci. V protestantském Skotsku se prý donedávna svazovaly houpačky na neděli řetězem, aby snad děti v den odpočinku bujaře nedováděly. A dodnes se mezi křesťany mluví o účasti na bohosluž-

starého mixážního pultu, a pokud by byl neúspěšný, darovat jej br. Tučkovi, který sboru opravuje ozvučení.

- Staršovstvo souhlasilo s převedením volných prostředků na termínovaný účet u J&T banky.
- Staršovstvo se zabývalo fungováním sociálního fondu a doporučilo jej obnovit a zvolit novou radu fondu.
- Staršovstvo souhlasilo se svázáním sborových matrik u důvěryhodného vazače.
- J. Raisová informovala staršovstvo o schůzce Křesťanské služby: 1) Byly objednány nové podsedačky do kostela. 2) 17.10. bude sbor připravovat jídlo pro bezdomovce. 3) KS dohodla zajištění oběda na rodinou neděli 20.10. 4) Staršovstvo pověřilo M. Chábovou přípravou adventního trhu. 5) J. Raisová promýšlí pořádání společných obědů pro osamělé členy sboru.

- Staršovstvo jednalo o přípravě konfirmační slavnosti a rozhovoru s konfirmandy.
- Z. Šorm informoval staršovstvo o přistoupení členů sboru.
- Staršovstvo přijalo poděkování sborů (Volyně, Louny, Radotín) za dar na úhradu Personálního fondu.
- Staršovstvo souhlasilo s opakováním společných bohoslužeb na začátku a konci letních prázdnin se sborem Žižkov II.
- J. Raisová oznámila staršovstvu zakoupení knížek do sborové knihovny (Církev v proměnách času III., Nakresli mi bibli).
- J. Raisová vyřizuje převedení hrobu D. Bružové na sbor, aby bylo možné co nejrychleji uložit urnu.
- Staršovstvo pověřilo J. Šarounovou zřízením sborového profilu na Facebooku.

zš

Pro členy sboru, kterým činí obtíže číst slova písní ze zpěvníku i s brýlemi, je připraven na vyzkoušení tablet s nainstalovanými aplikacemi Evangelický zpěvník a Zpěvník Svítá. V nich je možno si text pouhým roztážením prstů na obrazovce zvětšit do potřebné velikosti. Jeden tablet

už je využíván, a pokud by se ve sboru ukázala potřeba dalšího, sbor ho může pořídit. V případě zájmu o vyzkoušení se prosím obraťte na Jarmilu Raisovou, Janu Šarounovou nebo Jakuba Šilara.

jaš

tká Lejlu stejný osud jako jejího otce? A existuje ještě naděje, že kurdská menšina bude žít v Turecku bez útlaku a otevřené diskriminace?

Režie: Asli Özarslan
Německo, 2016
(71 minut)

Převzato z https://promitejity.cz/verejna--projekce/3302/?_fid=py8s

Zprávy ze staršovstva 12. 10. 2019

- Staršovstvo jednalo o soustavné podpoře vybraných neziskových organizací Víteček a Berkat. M. Chábová a Z. Šorm se sešli se zástupci Vítečku, kteří přislíbili představit organizaci ve sborovém zpravodaji a pravidelně informovat o tom, čím žije. M. Cháb s J. Krupičkovou kontaktovali Berkat, který má zájem o sbírku pastelek pro děti a šicí stroj. M. Cháb sbírku zorganizuje.
- Staršovstvo souhlasilo s rozšířením náplně práce sborové sestry o vedení knihy pošty a aktuální výpomoc v obchůdku Jednoho světa.
- Staršovstvo se znovu zabývalo nahráváním bohoslužeb a podněty sborové kantorky – ochraně osobních údajů při nahrávání, prostoru pro nácvik, osvětlením varhan, provedením postludia.
- Staršovstvo hodnotilo minulé dění ve sboru a plánovaný program sboru.
- Staršovstvo řešilo hospodářské záležitosti podle zápisu z Hospodářské komise:
  - Úprava vchodu do obchůdku Jednoho světa je závislá na truhláři, který by byl schopen ji provést a měl k tomu kapacitu. Zatím se jej nepodařilo sehnat.
  - P. Coufal sjednává druhou cenovou nabídku na položení koberců v kostele.
  - F. Krupička a M. Cháb řeší osvětlení varhan – klaviatury a pedálů.
  - Opravu schodišťové plošiny do kostela připravuje firma. Do konce listopadu by měla být provedena.
  - Staršovstvo souhlasilo s vyklizením půdy dle cenové nabídky.
  - Staršovstvo vyřadilo starý schodolez z majetku sboru, bude za odvoz poskytnut Diakonii.
  - Staršovstvo s uzavřením nových pracovních smluv s P. Coufalem a se zněním pracovních náplní.
  - M. Cháb informoval staršovstvo o možném přechodu na zajištění částečného přístupu do účetního programu Pohoda naší účetní firmy.
  - Staršovstvo doporučilo ještě jednou se pokusit o odprodej

bách nebo na mši jako o plnění nedělní povinnosti. Pochopit odpočinek jako příkaz je zkrátka naprostý protimluv, protože se z něj tak stává zase jen náš výkon, zase jen něco, čím se člověk zaměstnává a honí, a co na něm leží a tíží jako cent, i kdyby nehnul ani prstem, jak to dokládají tíživé zkušenosti některých lidí z nesmyslně strávených tradičních svátků, které na ně svojí nadiktovanou prázdnotou doléhají více než pracovní dny.

Pokud ale přikázání na něco apeluje, tak to není ani tak naše vůle, nýbrž naše paměť. „Pomni, pamatuj, vzpomeň si na den odpočinku.“ Na tom rozvzpomenutí nejspíš záleží, jestli ho posvětiš nebo opřeš. A to, nač si máme vzpomenout, nejspíš není to, co máme nebo nemáme dělat. To den odpočinku netvoří. To je až důsledek. On už svůj obsah má. Však ho také přikázání připomíná – stvoření, jeho dovršení a boží spočinutí, nebo podle druhé verze desatera boží vysvobození z otroctví. Pomni a pamatuj, ne na to, co máš dělat, ale na to, co pro tebe už Bůh udělal.

Pak asi teprve budeš umět přestat. Pak se asi teprve přestaneš bát, že když všechno čas svým úsilím nenaplníš, zůstane prázdný, že ti, když se zastavíš, něco uteče, a že i ten odpočinek závisí jen na tvém úsilí. Den odpočinku není povinnost, kterou máme plnit, ale výsada těch, kteří poznali, že všechno nezáleží jenom na nich, kterým se nevytratilo z mysli a z vědomí, čeho všeho se jim od Boha dostalo a dostává. Jen tak se z něho asi také nestane pouze účelová věc, abychom dosáhli něčeho jiného, ale bude pro nás mít hodnotu sám o sobě, kterou budeme ctít a nad kterou budeme stále žasnout.

Podle té verze desatera, kterou jsme

četli, nám k tomu otvírá dveře i oči příběh stvoření. Zkusme si ho připomenout, jak nás k tomu přikázání zve. Ne jako učebnici historie nebo přírodopisu, ale jako vyznání o životě, který žijeme. Obraz života, který nám předkládá, je nevšední a v mnoha ohledech zvláštní. Vyjevuje víc, než naše bezprostřední zkušenost.

V ní se nám to jeví tak, že život i den začínají rozbřeskem, zrozením, procitnutím do světla a končí soumrakem, stmíváním – hasnou, odplývají do šera, do tmy, která nakonec všechno pohltí. Ale příběh o stvoření temnotou začíná a pro člověka také zůstává skoro celý v temnotě skryt – skoro všechno se v něm stane ještě dřív, než by mohl něco evidovat, natož k tomu přispět. A tak je to v něm i s jednotlivými dny. Den nezačíná kuropěním, ani o půlnoci, ale soumrakem. *Byl večer a bylo jitro, den první.*

Židé to tak počítají dodnes. Den začíná, když vyjdou první hvězdy na obloze. A stejně tak život pro ně nezačíná až zrozením, jeho délku počítají od početí. I my samozřejmě teoreticky uznáme, že jsme kdysi byli embryem, ale jako kdyby to k nám vůbec nepatřilo. Svůj věk počítáme až od data narození. Jenomže v těch týdnech, které jsou pro nás zahaleny temnotou, kdy nás Bůh hněl v útrokách matky, se děly neuvěřitelné věci, na kterých zásadně záleží, že tu vůbec jsme a jací jsme. V okamžiku zrození je už vlastně všechno rozhodující hotovo. A tak je to i v tom dni, který začíná večerem. Nejdřív spíme, a než procitneme, jsme už nachystáni. Něco se s námi dělo, i když to vůbec nemáme pod kontrolou a ani o tom nevíme. Když spíme, víme houby.

A pak se probudíme, narodíme a máme pocit, že všechno začíná až s námi

a že na nás všechno také záleží, že jsme jedničkou v celém tvorstvu a přímo korunou a vrcholem všeho stvoření. A přitom: i šiška či netopýr byli stvoření dřív. Vlastně všechno z čeho žijeme, tu bylo už před námi. A vrcholem, korunou všeho stvoření nejsme my s veškerou svojí aktivitou, ale právě den sedmý – den, kdy Hospodin dokončil své dílo, přestal dělat a odpočinul, protože vše už bylo hotové, dokonané, protože to dílo bylo úplné.

Sedmý den není nezbytná pauza, abychom se zase mohli pustit do práce, na které všechno záleží. Den odpočinku prostě žádný další účel mít nemusí. Protože je to čas, který nám Bůh daroval tím, že v životě, i sami v sobě, přicházíme k hotovému. Nezačínáme od píky, i když jednou naše pýcha a podruhé ustaranost takový dojem budí. Jakoby bez našeho přičinění nic nebylo. Kdepak. K životu i k tomu, z čeho žijeme, jsme přišli spíš jako slepý k houslím. A co by bez toho všeho bylo platné veškeré pachtění zbylých šesti dnů? Práce nemá smysl sama o sobě. Práce může být a bývá jenom ne-

smyslná a marná dřina, která život pouze ubíjí, když se z ní vytratí úžas nad tím a respekt k tomu, co rozvíjí.

Pomni tedy na den odpočinku, rozpomeň se na to dílo, které Bůh dokončil, abys nepodlehł dojmu, že má život cenu jenom tehdy, když je produktivní; že se jeho hodnota odečítá jenom od toho, kolik toho vyprodukuješ, uděláš, zastaneš a jak jsi aktivní. Život má svou cenu právě proto, žes ho dostal, jako dar, jako dílo boží. A na tom se, i když složíš ruce v klín, nic nemění. To přitom spíš vychází najevo. Možná teprve tehdy si toho všimneme – co všechno v našem životě není z nás; té štědrosti, která nás obklopuje, i když jsme mimo hru; té milosti, z které žijeme, a krásy, které se nám dostává.

A to už pak člověk tolik neřeší, co je předepsáno a co zakázáno, aby měl splněno. Nemusí už zkrátka všechno využít pro sebe. To se ho zmocní úžas a vděčnost, které život uvolňují. A to není málo. Jen si vybavme, jaká je to síla, když vám dneska někdo prostě řekne: „Já můžu. Já mám čas.“ Amen.

Podpora pro Berkat a Víteček

Jak již bylo ohlášeno při bohoslužbách i v Hroznu, po zhodnocení sborové ankety a rozhovoru na staršovstvu byly vybrány dvě neziskové organizace, které náš sbor bude po nějakou dobu soustavněji podporovat – Berkat a Víteček. Protože se již 21.11. uskuteční první akce na jejich podporu (koncert M. Ericcsona a D. Juna, na který srdečně zveme vás i vaše známé), chceme tyto organizace krátce představit. Obě patří k těm, kterým se ani menší finanční částka neztratí v obrov-

ském rozpočtu, ale znamená pro ně příspěvek, který může pomoci ihned a velmi konkrétně.

Berkat

Berkat vznikl kolem roku 2000 z živelné snahy několika českých a čečenských žen udělat něco pro ty, kterým válka dramaticky zasáhla do životů. V době, kdy se Petra Procházková nacházela v Grozném a posbírala na ulici pár desítek bezprizor-

A po technické stránce kvalitní.

Zdeněk Šorm: Nakresli mi Bibli. Praha, Nakladatelství Kalich, 2019, 229 stran.

Pavel Pokorný (psáno pro časopis

Český bratr)

Knižku lze také koupit nebo do ní nahlédnout v kanceláři sborové sestry.

Závěr bohoslužeb – postludium

Možná jste při několika minulých bohoslužbách zpozorovali změnu jejich závěru.

Domníváme se totiž, že v mnoha sborech naší církve rozšířený nešvar, že konec poslední písně bohoslužeb je znamením k zahájení hlasitých hovorů doprovázených úpornou snahou varhaníka nevšímat si jich, případně je přehlušit svou hrou, nemusí být rozšířen a zaveden ve sboru našem.

Zkusme zavést takový způsob, že kazatel, spolusloužící presbyter a s nimi i celé shromáždění po dozpívání poslední písně bohoslužeb zůstávají sedět, všichni pak vstanou a odcházejí (dají se do hovorů, balení věcí apod.) až po doznění,

případně těsně před koncem postludia.

Máme za to, že tak jako úvodní preludium, jež v krátké podobě, jak je zavedeno v našem sboru, dává jasný signál, že bohoslužby začínají a že účastníci se mohou začít soustředit a těšit na to, co bude následovat, tak také závěrečné postludium nabízí možnost ještě vnitřně krátce zrekapitulovat poselství bohoslužeb a reflektovat je případně děkovnou, kající či jinou modlitbou. Preludium i postludium patří do bohoslužeb – upevňují jejich rámeček. Je dobré vnímat je takto, ne jen jako nějakou vycpávku.

Doufáme, že tento návrh přijmete a vyzkoušíte.

Ester Slaninová

Pozvánka na promítání

Dil Lejlá

V pondělí 4.11.2019 v 19 hodin zveme do sálu v prvním patře opět na promítání v rámci akce Promítej i ty. Promítat bude Jana Melicharová a jde o film, který je sice již z roku 2016, ale v současné situaci je opět aktuální.

Lejlá Imret se před několika lety stala nejmladší starostkou v Turecku. Ve svých 26 letech stanula před nelehkým úkolem oživit rodné město Cizre. To musela jako

pětiletá opustit v důsledku vojenských akcí, při nichž zemřel i její otec, velitel kurdských guerill. Kurdští politici nemají v Turecku lehkou pozici a pro Cizre, odvěký středobod kurdského odporu, to platí dvojnásob. S blízcími se parlamentními volbami, ve kterých má poprvé v historii šanci uspět prokurdská demokratická strana, musí Lejlá i její rodina čelit čím dál vyhrcovanějším situacím. Po-

Nakresli mi Bibli

Naštěstí to po mně nikdo nechce. Dřív bych se z toho musel nějak vykroutit. Dnes už bych mohl říci: neumím nakreslit Bibli, ale někdo jiný umí. Podívej, co tu mám. A vytáhl bych knížku od Zdeňka Šorma, evangelického faráře. 111 celostránkových obrázků, pokud jsem dobře počítal. Z toho více na texty Nového než Starého Zákona. Inu, evangelium především. Ale pozor, tahle knížka není obrázková bible, ani výtvarně ani svými texty se něčemu takovému nepodobá. Obrázky vypadají jako kreslené dětskou rukou. A pokud byste chtěli vědět, jakou technikou, tak tím asi nejčastějším výtvarným nástrojem nedělních škol, totiž pastelkou. A ještě víc dětského v nich je. Mně se při pohledu na ně vybavuje, jak Ježíš říká: „Nebudete-li jako děti, nikoli nevejdete do Božího království.“ A my se pak dohadujeme, jestli myslel na dětskou hravost, fantazii, dychtivost po poznání, důvěru, pokoru, která si nemyslí, že už všechno ví. Možná na to vše Ježíš myslel a ještě na něco víc. Povzbudivé je, že podle Ježíše stát se v tomto smyslu dítětem není nemožné. Autor knihy je toho důkazem. A nám ostatním v tom tahle knížka může pomoci.

Ke každému obrázku najdete na protilehlé straně doprovodný text. Cituje verš Písma anebo Písmo parafrázuje. A často zároveň okomentuje. Zprvu mne na těch textech rozčilovalo, že jsou psány ručně atypickým písmem a že se mi nenasnadno čtou. Až mi došlo, že je to jejich výhoda. Musím zpomalit, zpozornět, dát si práci. Zas jako to dítě, které ví, že bude potřebovat čas, než dospěje. Potřebujeme čas, než k něčemu pořádnému do-

spějeme. Tahle knížka se nedá číst rychle ani snadno. Je pro dospělé i pro děti. Úplně nejlepší, myslím, je, číst ji společně.

A když konečně písmenka komentáře rozluštlím, musím se nad nimi zamyslet a otevírají se mi mnohé otázky. Kupříkladu u povolání učedníků podle Matoušova evangelia, 10. kapitoly (str. 122–123) – proč po výčtu všech jmen vybere Zdeňek právě Ježíšovo slovo: „Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte!“? Bylo by tolik jiných možností, co uvést jako úkol učedníků... Anebo komentář ke Zj 21 (str. 226–227): „... Nové nebe, nová země... a také bez chrámu. Nečekáme sebezpotvrzení, ale čas, kdy nás nebude třeba, protože Bůh bude nabíledni.“ Proč z mnoha motivů této kapitoly volí právě ten, který církev osvobozuje od přílišného zaměření na sebe? Otázky, které přímo zvou k rozhovoru.

Rozhodně se vyplatí si vždycky ještě najít příslušný biblický odkaz podle Obsahu na začátku knihy. A biblický příběh si pozorně přečíst. Mně se poslední dobou zdá, že poněkud uvažá pozornost, kterou my evangelíci Bibli věnujeme. Jako bychom nenacházeli čas a nedávali si tu práci, které jsou pro porozumění Písmu potřebné. I k tomu může tahle knížka pomoci.

Knížku o rozměrech 247x247x20 mm a váze 1250 g nestrčíme do kapsy. Budeme ji brát do ruky s rozvahou. Beze spěchu. Vědomi si váhy toho, o čem pojednává. Váhy i krásy, radosti a naděje, které ve vši skromnosti a prostotě tahle knížka z Kristova evangelia zrcadlí.

Už na pohled je tahle kniha krásná.

ních dětí, zorganizovala v ČR Jana Hradílková sbírku mezi přáteli a známými. Tohle dětské společenství a prvních pár tisíc korun se staly základem Berkatu. Jméno si vymyslely děti – čečenské, ruské i jiných národností. Prostě ty, které se octily dílem osudu v dětském útulku ve čtvrti Kalinina v ulici Mičurina. Tvrdily, že to znamená štěstí. Ve skutečnosti je to spíš milosrdenství, soucit, empatie.

Z původního čečenského Berkatu se po odjezdu Petry Procházkové do Afghánistánu stala mezinárodní organizace. Její zakladatelky ale vždy dbaly a budou dbát na to, aby se držela zásad, které ji vtiskli právě čečenští sirotci.

V čase se projekty Berkatu měnily, řada lidí přišla, a zase odešla. Berkat po-

máhal lidem v Čečensku, v Afghánistánu, ale později i těm, kteří přišli do ČR. Lidé v Berkatu vždy pracovali výhradně jako dobrovolníci. Berkat nemá ambice rozrůstat se do větších rozměrů a mít zaměstnání, vyplňovat cestáky či žádat o velké projekty. Chce zůstat spíš spolkem než organizací. Spolupracuje s tzv. Self Help Groups – skupinami lidí, kteří vědí, že nebezpečí a chudobě lze čelit jen společně.

Berkat se zaměřuje hlavně na pomoc pro ženy a děti, které vnímá jako nejzranitelnější skupinu. V Afghánistánu je krutá zima, a tak pomáhá třeba zasláním bot nebo teplého oblečení, organizována byla také sbírka na školní batohy. Věci do země dopravuje letadly zadarmo armáda ČR. Berkatu se povedlo jako jediným na

světě zorganizovat v Afghánistánu historicky první transplantaci. České oční rohovky znamenaly pro desítky Afghánců nový život.

Zásady Berkatu

1. Pomáhat má smysl nejen těm, kteří jsou nám příjemní, líbí se nám, či je litujeme. Pomáhat je třeba všem, kteří to potřebují. Jsou i případy, kdy pomoc učinila z lumpa slušného člověka.

2. Za vynaložené úsilí při poskytování pomoci druhému nelze čekat ani vděčnost ani žádné jiné odměny.

3. Pomáhat lidem z odlišných kultur nesmí být zaměňováno snahou přesvědčit je, že ta naše kultura je lepší.

4. Nemít z pomoci hmotný prospěch. Peníze, které získáme, dávat těm, kteří je potřebují. Nemáme žádné mzdové a dopravní náklady. Administrativní výdaje jsou minimální (v r. 2016 0,26%).

Víteček

Víteček není třeba dlouze představovat – na jeho podporu se již uskutečnilo několik sborových adventních trhů a jeho ředitel společně s dalšími lidmi ze střediska náš sbor navštívili a osobně organizaci představili.

Středisko Víteček je zřízeno organizací 15. přední hlídka Royal Rangers v ČR a najdeme jej v Černošíně nedaleko Stříbra. Jeho posláním je poskytovat pomoc dětem i dospělým s postižením tak, aby mohli žít šťastný, naplněný a aktivní život uprostřed společnosti druhých lidí a nemuseli být odloučeni od své

rodiny. V rámci činnosti střediska Víteček jsou poskytovány tři sociální služby, a sice denní stacionář, sociálně terapeutické dílny a osobní asistence. Se střediskem je prostorově i personálně propojena také základní škola speciální, která poskytuje základy vzdělání žákům s mentálním a kombinovaným postižením.

Činnost střediska by bez podpory jednotlivých lidí, organizací a institucí nebyla možná. Velmi důležitou součástí poskytovaných služeb je každodenní svoz a rozvoz uživatelů služeb i žáků školy do střediska a zpět domů, bez něhož by s ohledem na venkovský charakter regionu většina uživatelů služby nemohla využívat.

Zásady poskytování služby

- 1) Křesťanské morální principy
- 2) Respekt k člověku jako jedinečné bytosti.
- 3) Zájem klienta jako priorita.
- 4) Respektující vztah k pečující rodině a spolupráce.
- 5) Ochrana soukromí klienta.
- 6) Podpora samostatnosti klienta, motivace k aktivitě, neposkytování nepotřebné služby.
- 7) Odbornost pracovníků, postupů a pomůcek.
- 8) Prioritou je pomoc nejpotřebnějším.

Z webových stránek organizací, prezentace Berkatu a dalších materiálů sestavila
Jana Šarounová

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze-Vinohradech
Vás srdečně zve na

BENEFIČNÍ KONCERT

MIKAEL ERICSSON
VIOLONCELLO DANIEL JUN
KLAVÍR

ČTVRTEK
21/11/2019
Evangelický kostel
Praha-Vinohrady
(Korunní 1440/60)
19:00 hod.

NA PROGRAMU
F. Mendelssohn-Bartholdy
M. Bruch
F. Liszt
A. Pizzolla a další...

Koncert se uskuteční
na podporu organizací Berkato a Víteček.